

Dosarul nr.2ra-1446/19

Prima instanță - Judecătoria Strășeni sediul central (jud. I. Chiroșca)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danivol)

DECIZIE

2 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Mihail Oancea, reprezentat de avocatul Valeri Astafiev

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Panfil împotriva lui Mihail Oancea cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Oancea și menținuta hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni sediul central

c o n s t a t ă :

La 10 august 2017, Gheorghe Panfil a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Oancea cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 13 august 2012, dânsul a încheiat cu Mihail Oancea un antecontract verbal în vederea întocmirii ulterioare a contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit, a construcțiilor accesorii și a terenului aferent cu nr. cadastral XXXXX situate în satul XXXXX r-nul XXXXX, la un preț de 40000 de euro, cu achitarea acestei sume într-un termen nedeterminat.

În baza acestui antecontract, de către el a fost achitată lui Mihail Oancea suma de 2300 de euro (la 18 mai 2014 - 700 de euro, 25 mai 2014 - 1100 de euro și 27 iunie 2014 - 500 de euro), cu titlu de avans și garanție că pe viitor va fi încheiat contractul de vânzare - cumpărare a casei de locuit și a terenului aferent.

La 31 decembrie 2012, dânsul împreună cu soția sa, Panfil Natalia s-au stabilit cu traiul în casa de locuit menționată, iar la XXXXX s-a născut și copilul minor XXXXX XXXXX.

Începând cu 13 august 2012 și până în prezent, din mijloace financiare proprii, cu consimțământul pârâtului, a finisat construcția casei de locuit menționate și anume, a

construit un perete, a tencuit pereții, a betonat podelele, a construit gardul din fortan cu pavaj betonat și a conectat casa la rețeaua de gaze naturale, rețeaua de energie electrică, rețeaua de telefon și rețeaua de alimentare cu apă, pentru care, conform devizului local nr. 6-02-2017, a suportat cheltuieli în sumă de 256360,71 de lei.

La 18 iulie 2016, Mihail Oancea considerând că există o neexecutare esențială a obligațiilor de către el, a depus cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea lui din casa de locuit fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 8 decembrie 2016 a Judecătoriei Strășeni a fost obligat să elibereze și să predea lui Mihail Oancea casa de locuit și terenul din satul XXXXX r-nul XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, ce aparține ultimului cu drept de proprietate, cu evacuarea bunurilor, ce-i aparțin.

Reclamantul a invocat că Mihail Oancea urmează să-i restituie suma de 2300 de euro, pe care a primit-o cu titlu de avans și să-i achite cheltuielile suportate la finisarea casei de locuit și amenajarea terenului în sumă de 256360,71 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), 10 alin. (1), 11 lit. c), 329 alin. (2), 631 alin. (1), 738 alin. (1), 1389 Cod civil, art. 85 alin. (4), 123 alin. (2), 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Mihail Oancea în beneficiul lui a sumei de 2300 de euro, cu titlu de avans, a sumei de 256360 de lei, cu titlu de compensație bănească egală cu contribuția adusă la îmbunătățirea imobilului și a cheltuielilor de judecată.

La 12 septembrie 2018, Gheorghe Panfil a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat încasarea din contul lui Mihail Oancea în beneficiul lui a sumei de 2300 de euro, cu titlu de avans pentru procurarea casei de locuit și a terenului aferent, 232 728,12 de lei, cu titlu de contribuție adusă la îmbunătățirea imobilului din satul XXXXX r-nul XXXXX, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei tehnice în construcții și de evaluare a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX și a anexelor gospodărești din satul XXXXX r-nul XXXXX în sumă de 5000 de lei, a cheltuielilor pentru întocmirea devizului local în sumă de 720 de lei și a taxei de stat în sumă de 1373 de lei.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni sediul central, acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Mihail Oancea în beneficiul lui Gheorghe Panfil suma de 232728,12 de lei și suma de 2300 de euro sau echivalentul acestei sume în lei moldovenești conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii, cheltuielile legate de efectuarea devizului de cheltuieli în sumă de 720 de lei, cheltuielile legate de dispunerea efectuarea expertizei în sumă de 5000 de lei și taxa de stat în sumă de 1378 de lei.

A fost încasată de la Oancea Mihail în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7055,48 de lei.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Oancea, reprezentat de către avocatul Valeri Astafiev și menținută hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni sediul central.

La 31 mai 2019, Mihail Oancea, reprezentat de către avocatul Valeri Astafiev a declarat recurs împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui Gheorghe Panfil să fie

respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că concluzia instanței precum că reclamantul era de bună-credință, este greșită. Instanța a examinat diligent raporturile care au apărut între reclamant și pârât și anume faptul că pârâtul a fost de acord ca reclamantul să se instaleze în casa de locuit cu condiția achitării prețului acesteia de 40000 de euro până în anul 2014. Gheorghe Panfil nu a achitat acest preț până la data menționată și a refuzat să elibereze locuința, locuind în imobilul dat până în anul 2017.

Cu referire la raportul de expertiză, admis de instanță ca probă la examinarea cauzei, a indicat că acesta este întocmit contrar prevederilor Legii cu privire la expertiza judiciară și statutului expertului judiciar nr. 68 din 14 februarie 2016 și CPC, deoarece, însăși expertul în momentul efectuării raportului a constatat lipsa facturilor, bonurilor de plată care ar dovedi lucrările executate.

Raportul de expertiză este bazat pe devizul local de cheltuieli care a fost efectuat de către o persoană care nu a fost atrasă în proces, ceea ce contravine prevederilor art. 51, 58, 185, 230 CPC.

Recurentul a menționat că raportul de expertiză nu conține elementele importante ale unui raport, necesare pentru a întruni elementele de valabilitate menționate în normele invocate, cum ar fi conținutul etapelor de examinare, cu indicarea metodelor de cercetare și a metodicilor aplicate, a mijloacelor tehnice și a materialelor de consum folosite; condițiilor de utilizare și rezultatelor obținute; evaluarea pe etape a cercetărilor, analiza rezultatelor obținute, motivarea și formularea concluziilor; referiri la ilustrații, anexe și explicațiile necesare pentru acestea; caracteristica succintă a dispozitivelor și materialelor utilizate. Astfel, contravine prevederilor alin. (3) art. 158 CPC, dat fiind faptul că nu curpinde descrierea amplă a investigațiilor.

La fel, acțiunea reclamantului nu se încadrează în interiorul termenului de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil. Pretinsele lucrări de reparație în interiorul casei au fost efectuate până la 1 ianuarie 2013, iar gardul a fost construit în primăvara anului 2014. Astfel, cererea depusă de reclamantul Panfil Gheorghe privind încasarea sumelor privind îmbunătățirile este prescrisă, iar reclamantul nu a solicitat repunerea în termen și neprezentând în acest sens probe.

În opinia recurentului instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, au interpretat eronat și au încălcat normele legale și anume, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, și au interpretat eronat lege, ținând cont doar de interesele nefondate ale reclamantului.

La 18 iunie 2019, Mihail Oancea, reprezentat de avocatul Valeri Astafiev, a depus un recurs suplimentar prin care a invocat că reclamantul nu a prezentat nicio probă care ar confirma faptul că ultimul a suportat careva cheltuieli sau angajat persoane pentru efectuarea reparației casei de locuit.

Contrar prevederilor art. 210 alin. (1) Cod civil, Gheorghe Panfil nu a prezentat probe în formă scrisă, ce ar confirma faptul că valoarea lucrărilor de îmbunătățire prin construcții, reamenajări și reparații capitale a casei de locuit individuale și a anexelor gospodărești situate în satul XXXXX raionul XXXXX, constituie 232 728,82 de lei.

Recurentul consideră că raportul de expertiză efectuat de expertul bazat pe Devizul local de cheltuieli nr. 10-05-2018 a lucrărilor de reparație și construcție, nu poate fi admis ca probă, deoarece a fost întocmit contrar normelor legale invocate și urmează a fi respins în temeiul alin. (6) art.155 CPC.

La fel, examinând apelul instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor și încălcărilor invocate și s-a bazat doar pe fotografiile din raportul de expertiză, iar potrivit prevederilor legale invocate, conținutul raportul de expertiză trebuie analizat prin prisma normelor materiale și procedurale aplicabile speței.

La 23 iulie 2019, Gheorghe Panfil a depus referință, prin care a solicitat de a declara recursul lui Mihail Oancea, reprezentat de avocatul Valeri Astafiev, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 mai 2019 împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Mihail Oancea, cu ulterioarele concretizări, Gheorghe Panfil a solicitat încasarea din contul lui Mihail Oancea în beneficiul lui a sumei de 2300 de euro, cu titlu de avans pentru procurarea casei de locuit și a terenului aferent, 232 728,12 de lei, cu titlu de contribuție adusă la îmbunătățirea imobilului din satul XXXXX r-nul XXXXX, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei tehnice în construcții și de evaluare a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX și a anexelor gospodărești din satul XXXXX r-nul XXXXX în sumă de 5000 de lei, a cheltuielilor pentru întocmirea devizului local în sumă de 720 de lei și a taxei de stat în sumă de 1373 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, fondat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, încasând de la Mihail Oancea în beneficiul lui Gheorghe Panfil suma de 232728,12 de lei și suma de 2300 de euro sau echivalentul acestei sume în lei moldovenești conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii, cheltuielile legate de efectuarea devizului de cheltuieli în sumă de 720 de lei, cheltuielile legate de dispunerea efectuarea expertizei în sumă de 5000 de lei și taxa de stat în sumă de 1378 de lei, soluție menținută și de către instanța de apel.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 307 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posedă în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată.

Posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate.

Raportând la caz dispoziția normei menționate, instanța de recurs constată că,

materialele dosarului denotă cu certitudine că, Gheorghe Panfil, în perioada august 2012 și până la data de 18 iulie 2016, a avut calitatea de posesor de bună-credință asupra construcției amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din satul XXXXX r-nul XXXXX, ce aparținea cu drept de proprietate lui Mihail Oancea.

În acest sens, instanța de recurs reține că în cadrul examinării cauzei în fond, pârâtul Mihail Oancea nu a negat faptul că Gheorghe Panfil s-a instalat cu familia în construcția amplasată pe terenul cu nr. cadastral XXXXX situat în satul XXXXX r-nul XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate, cu acordul său începând cu luna august 2012, ca temei de instalare fiind antecontractul verbal din 13 august 2012.

Faptul dat, de altfel, se desprinde și din hotărârea din 8 decembrie 2016 a Judecătoriei Strășeni, prin care a fost admisă acțiunea lui Mihail Oancea împotriva lui Gheorghe Panfil cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată din imobil fără acordarea altui spațiu locativ, fiind constatat că Mihail Oancea a recunoscut că a fost de acord ca Gheorghe Panfil să se instaleze împreună cu familia sa în casa amplasată pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din satul XXXXX r-nul XXXXX, cu condiția procurării ulterioare, pe parcursul a doi ani, a acestui imobil (f. d. 7-9 vol. I).

Așadar, constatările date resping argumentele recurentului Mihail Oancea din recurs precum că Gheorghe Panfil nu ar fi fost posesor de bună-credință a construcției amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX situat în satul XXXXX r-nul XXXXX.

Potrivit art. 311 alin. (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, posesorul de bună-credință poate cere titularului de drept compensarea îmbunătățirilor, dacă acestea nu pot fi separate fără a se aduce prejudicii bunului, intervențiilor, sarcinilor, impozitelor și a altor cheltuieli suportate pe parcursul posesiunii de bună-credință a bunului, care nu se compensează prin folosirea bunului și a fructelor obținute, ținându-se cont de fructele care nu au fost percepute din culpa lui. Această regulă se aplică și cheltuielilor ce au avut ca urmare sporirea valorii bunului dacă sporul valorii încă mai exista la momentul predării bunului.

Coroborând prevederile normei enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare just au concluzionat că în perioada august 2012 - iulie 2016, Gheorghe Panfil, fiind posesor de bună-credință a construcției amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX din satul XXXXX r-nul XXXXX, a adus îmbunătățiri bunului imobil menționat, prin construcții, reamenajări și reparații capitale a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX și a anexelor gospodărești situate în satul XXXXX r-nul XXXXX.

Ca urmare, de către instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au fost respinse argumentele reprezentantului pârâtului Mihail Oancea, avocatul Valeri Astafiev, precum că toate îmbunătățirile aduse bunului imobil de către Gheorghe Panfil au fost realizate în lipsa acordului lui Mihail Oancea, or, Mihail Oancea locuind în aceeași localitate cu Gheorghe Panfil și dispunând de dreptul său de dispoziție în calitate de proprietar al bunului dat, a cunoscut despre lucrările realizate de către Gheorghe Panfil, fapt confirmat inclusiv prin proiectul de formare prin separare a bunului imobil întocmit la 8 decembrie 2014, cât și procesul-verbal de recepție finală a construcției nr. 59 din 17 octombrie 2012, ceea ce dă dovadă că acordul proprietarului imobilului Mihail Oancea la efectuarea lucrărilor de construcție de către Gheorghe Panfil, a fost unul tacit și implicit (f. d. 130, 133-135 vol. I).

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 171 din 10 mai 2018, întocmit de

către Centrul de Expertize Independente din Republica Moldova, conform calculelor din anexele nr. 1-2 la prezentul raport, se constată că valoarea lucrărilor contribuției de îmbunătățire prin construcții, reamenajări și reparații capitale a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX și a anexelor gospodărești situate în satul XXXXX r-nul XXXXX, constituie suma de circa 232728, 12 de lei (f. d. 83-106 vol. I).

Instanța de recurs va respinge alegațiile recurentului Mihail Oancea invocate în recurs precum că raportul de expertiză nr. 171 din 10 mai 2018 este întocmit contrar prevederilor Legii cu privire la expertiza judiciară și statutului expertului judiciar nr. 68 din 14 februarie 2016 și CPC, și asta deoarece, după cum rezultă din conținutul raportului menționat, de către expertul judiciar a fost utilizată metoda resurselor utilizată în calcule, admisibilă, de altfel, la efectuarea expertizei în construcție în situația în care lipsesc facturile, bonurile de plată și contractele pe materialele de construcție la lucrările executate.

Instanța de recurs mai relevă că, deși reprezentantul pârâtului Mihail Oancea, avocatul Valeri Astafiev a recunoscut în ședința de judecată a primei instanțe faptul că Gheorghe Panfil a efectuat careva îmbunătățiri la imobilul în litigiu, însă nu în măsura și cantitatea care au fost indicate în raportul de expertiză (f. d. 146 vol. I), acestea au rămas a fi pur declarative, or, instanței de judecată, de către Mihail Oancea, nu au fost prezentate probe în acest sens și nici nu a fost solicitată efectuarea unui alt raport de expertiză care să combată concluziile expertului din raportul de expertiză judiciară nr. 171 din 10 mai 2018 cu privire la valoarea contribuției de îmbunătățire a imobilului, efectuat la solicitarea lui Gheorghe Panfil și criticat de către Mihail Oancea.

Ca urmare, sintetizând cele reliefate supra, instanțele de judecată ierarhic inferioare just au concluzionat temeinicia cerinței lui Gheorghe Panfil și încasării din contul lui Mihail Oancea în beneficiul lui a sumei de 232728, 12 de lei, cu titlu de contribuție adusă la îmbunătățirea imobilului din satul XXXXX r-nul XXXXX.

În alt aspect, instanța de recurs găsește drept corectă și soluția instanțelor de judecată cu privire la încasarea din contul lui Mihail Oancea în beneficiul lui Gheorghe Panfil a sumei de 2300 de euro.

Astfel, materialul probator atestă că în luna mai 2014 Mihail Oancea a solicitat efectuarea achitărilor de către Gheorghe Panfil, conform înțelegerii verbale de procurare a imobilului pe parcursul a doi ani, Gheorghe Panfil transmițând lui Mihail Oancea suma de 2300 de euro în trei tranșe, fapt confirmat prin recipisa semnată de Mihail Oancea cu indicația „pentru casă”, însă din motivul imposibilității ulterioare a lui Gheorghe Panfil de a achita restul sumei convenite, la data de 18 iulie 2016 Mihail Oancea a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Panfil cu privire la evacuarea din imobil, care prin hotărârea din 8 decembrie 2016 a Judecătoriei Strășeni a fost admisă (f. d. 6 vol. I).

Conform art. 1389 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că îmbogățirea fără justă cauză presupune de fiecare dată o majorare a patrimoniului dobânditorului din contul patrimoniului prestatorului. Majorarea se poate produce în rezultatul acțiunilor prestatorului, care sunt urmate fie de transmiterea dreptului de proprietate, fie a posesiei și/sau folosinței asupra unui bun, fie transmiterea altui drept patrimonial.

Pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire fără justă cauză este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

Cu referire la dispozițiile normei menționate, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au calificat că dobândirea de către Mihail Oancea de la Gheorghe Panfil a sumei de 2300 de euro, constituie o îmbogățire fără justă cauză, or nici în fapt și nici în drept nu a existat un temei legal sau contractual care ar justifica dobândirea acestei sume de către Mihail Oancea.

Și asta deoarece, deși Gheorghe Panfil a transmis lui Mihail Oancea suma de 2300 de euro în vederea eventualei încheieri a unui contract de vânzare-cumpărare a imobilului, un astfel de contract nu a fost încheiat între părți, fiind cert că acordul verbal dintre Mihail Oancea și Gheorghe Panfil cu privire la procurarea bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX din satul XXXXX r-nul XXXXX, nu a produs efecte juridice, deoarece nu a fost respectată forma actului juridic prevăzută de dispozițiile art. 321 și 323 Cod civil, în vigoare la acel moment, și anume forma scrisă și autentică în cazul înstrăinării bunurilor imobile.

Conform art. 94 alin. (1), instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, iar dispozițiile art. 98 alin. (1) CPC indică că cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Având în susținere prevederile enunțate, instanța de recurs atestă și temeinicia concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la încasarea de la Mihail Oancea în beneficiul lui Gheorghe Panfil a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii în sumă de 1378 de lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. R4IP-9100 din 10 august 2017 (f. d. 3 vol. I), cheltuielile legate de efectuarea devizului de cheltuieli în sumă de 720 de lei, ceea ce se atestă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 1 din 17 decembrie 2016 (f. d. 35 vol. I) și cheltuielile legate de dispunerea efectuării expertizei în sumă de 5000 de lei, fapt confirmat prin avizul de plată în numerar (f. d. 125 vol. I), cât și taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7055,48 de lei.

La caz, instanța de recurs consideră neîntemeiate și argumentele lui Mihail Oancea din recurs, precum că acțiunea reclamantului nu se încadrează în interiorul termenului de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, or, după cum corect au constatat și instanțele de judecată ierarhic inferioare, deși lucrările de reparare au fost efectuate în perioada anilor 2013-2014, termenul de prescripție a început să curgă din momentul când Gheorghe Panfil a aflat despre intenția lui Mihail Oancea de a-l evacua din imobil fără achitarea costului îmbunătățirilor, adică din data de 18 iulie 2016, când a fost depusă de către Mihail

Oancea în instanța de judecată cererea de chemare în judecată cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea forțată din imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Cu atât mai mult că alte argumente aduse de către Mihail Oancea în dezacord cu decizia instanței de apel sunt similare celor invocate în cererea de apel, care au fost apreciate în mod corespunzător de către instanța de apel.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sânt întemeiate, iar temeiurile invocate de către recurent sânt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Mihail Oancea, reprezentat de avocatul Valeri Astafiev.

Se menține decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Panfil împotriva lui Mihail Oancea cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorei

Oleg Sternioală

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Victor Burduh

Ala Cobăneanu